

Beretning ved generalforsamling for Resen Friskole Onsdag den 21. marts 2007 ved skoleleder Svend Aage Møller Kristensen

Så er der igen gået et år siden vi sidst har været samlet til årsmøde og generalforsamling, og det betyder jo også et nyt år af skolens historie. Måske lyder det flot at tale om historie. Så længe har skolen jo heller ikke eksisteret, men den har dog været med fra begyndelsen af dette årtusind, og meget er sket siden da, også her på vores skole. Indtil til nu, har det været sådan, at en del af vore elever har begyndt der skolegang på daværende Resen Skole. Om få måneder har alle elever på skolen her også begyndt deres skolegang her, når vi da lige ser bort fra de elever, der har valgt en anden skole fra for at blive elev på Resen Friskole. Denne trafik har været stigende i de senere år, og alene siden årsskiftet har vi fået tre nye elever, som alle med overbevisning påstår, at de er glade for at være her. Og det er jo ikke så ringe endda.

Elevtallet er naturligvis noget, de fleste interesserer sig for. Især hvis tallet ligger lidt lavt. Få elever betyder nødvendigvis færre midler at gøre med. Og da en del af en skoles udgifter er låst fast på et bestemt niveau - jeg tænker her bl. a. på udgifter til renter og afdrag på lån - så vil få elever give begrænsninger andre steder i forbindelse med det at drive skole.

Nu er vi imidlertid så heldig stillet, at meget tyder på, at det med lave elevtal er et overstået fænomen.

Staten ønsker elevtallet på friskoler opgjort pr. 5. september hvert år, og fastsætter ud fra dette størrelsen på det tilskud, som skolen løbende vil modtage fra staten til opretholdelse af skolens drift.

Derfor har vi altid nøje styr på, hvor mange elever vi har netop pr. denne dato. Går vi lidt tilbage i tiden, så kan vi konstatere, at vi pr. 5. september 2004 havde 36 elever, 5. september 2005 havde vi 47 elever og 5. september 2006 havde vi 57 elever.

Hvis man tager udviklingen over denne treårsperiode som en sikker rettesnor for hvordan det vil gå i de kommende år, så kræver det ikke megen matematisk indsigt at forudsige, at vi nærmer os et elevtal på 100. Måske vil denne udvikling ligefrem blive forceret, hvis kommunerne omkring os gør alvor af at nedlægge eller beskære de mindre folkeskoler i vor umiddelbare nærhed.

Derfor er skolens bestyrelse godt i gang med udbygningsplaner. Der er afholdt drøftelser med skolens ansatte for at forsøge at klarlægge behovet, hvis nu

elevtallet fortsat udvikler sig, som jeg lige har beskrevet, og skolens arkitekt er godt i gang skitser og ideer til en sådan nødvendig udbygning.

Det er mange nye problemstillinger, som bestyrelsen skal tage stilling til, og helt sikkert mange praktiske opgaver, der skal udføres når og hvis det kommer dertil.

Men problemernes art er jo da trods alt af den mere positive art – alt sammen afstedkommet af, at vor fælles skole er inde i en positiv udvikling, som måske i de kommende år vil blive hjulpet af sted af en skolepolitisk stramning i forbindelse med nogle af vore kommunale naboskoler.

Hvis man kan tale om noget der er mere eller mindre vigtig i forbindelse med det at drive skole, så har de fleste nok gættet ud fra det, som jeg allerede har sagt, at jeg naturligvis mener, at eleverne er det vigtigste. Langt fra den vurdering, som en kollega på Vestre Skole i Ikast for mange år siden gav udtryk for. Han sagde: ”Vestre Skole kunne være et ganske dejligt sted at være, hvis der bare ikke havde været alle de elever.” Dette var i øvrigt en mild omskrivning af hvad han egentlig sagde; men der var jo altså også ca. 850 af de der elever.

Men hvordan er de så – de ca. 60 elever vi har her?

De er først og fremmest forskellige. Nogen har stort behov for opmærksomhed, for at blive set og hørt, og gør ind imellem forskellige irriterende ting for at søge at få dækket dette behov. Andre hviler i sig selv, og har ofte så stort mentalt overskud, at de på forskellig vis kan hjælpe andre. Nogen kommer i skole uden den store parathed, måske uden madpakke, måske uden badetøj, men måske slæbende på uløste problemer hjemmefra. Andre kommer med et humør og en gå-på-mod, en glæde og en gejst, som trækker andre med i den retning. De fleste hilser om morgenen og enkelte kan ligefrem finde på at sige tak for i dag, når man har dem i sidste time.

Konkluderende kan jeg sige, at eleverne i overvejende grad er interesserede og aktive i det daglige arbejde og i den daglige leg, som der også bliver tid til. At de i overvejende grad er rare og omgængelige, har social forståelse og dermed i høj grad er med til at skabe en god atmosfære på skolen. Og så må det også nødvendigvis nævnes i denne sammenhæng, at de store elever er eminente til at tage sig af de yngre elever, og at dette også i høj grad er med til at præge miljøet på vor skole.

Nu lidt om dagligdagen på skolen og lidt om de dage, der ikke er helt så daglige.

I de fleste af skoleårets dage har vi en klokke der ringer, og vi følger et fastlagt skema. Eleverne har de fag og i et omfang som godt og vel svarer til det, som er fastlagt på højere sted.

På samme høje sted er det blevet bestemt, at man i folkeskolen skal udarbejde individuelle elevplaner i de forskellige fag forstås, og at man ud fra disse planer efterfølgende skal evaluere, hvad der kom ud af bestræbelserne.

Friskolerne er ikke underlagt samme bestemmelser. Her på skolen har vi dog valgt at udarbejde individuelle elevplaner i fagene dansk, regning/matematik og engelsk. Disse planer for hver enkelt elev giver et godt grundlag for en indholdsrig drøftelse i forbindelse med forældrekonsultationer.

I enkelte dage og uger glemmer vi alt om en klokke, der ringer og lektioner på 45 minutter.

Vi var således i slutningen af sidste skoleår på vores årlige skoleudflugt. Denne gang gik turen til Silkeborg, hvor vi besøgte ferskvandsakvariet. Efter et godt oplæg ved stedets ansatte, var der tid til at komme rundt og se det hele. Inden vi vendte hjemad blev der tid til en lille afstikker ud til Himmelbjerget, hvor udsigten og madpakken vist blev nydt med lige stor velbehag.

Foråret bød også på ca. en uges ekskursions-tur til Bornholm for 6. – 7. kl.

Efter frirejse med DSB til hovedstaden blev der tid til et besøg i Tivoli, hvor aktiviteterne blev grundig afprøvet. Derefter gik det med natsejls til den spændende klippeø der langt ude i Østersøen. Ifølge eleverne blev det til uforglemmelige dage fjernt fra resten af Danmark med besøg på Hammerknuden, busrundture som førte rundt på det meste af øen og dejlige timer i Brændegårdshaven.

3 dage i september var vi på lejrskole på Nordmors tæt ved vandet og det storslåede natur omkring Hanklit. Der blev oplevet, fotograferet og lært en masse i de tre dage, som lejrskolen varede, i øvrigt begyndende med et besøg og en spændende rundvisning på Spøttrup Borg og sluttende med isspiseri ved grænsen til den dengang kommende nye storkommune – Draget på Thyholm. Op til jul brugte vi et par dage til at forberede juleafslutningsfesten med forældre, søskende, bedsteforældre og andre. Der blev bagt, pyntet og forberedt underholdning med sang og optræden.

I januar blev der afviklet en emneuge med fokus på krop og sundhed. Der blev lavet og spist sund mad. Der blev udfoldet fysiske aktiviteter bl. a. med fælles

morgen- gymnastik, med løbeture, gåture og boldspil. Den ældste gruppe var på besøg i Lemvig bokseklub og fik lov at prøve lidt af hvert og blev belært om, at nogen godt kunne gå ned i en lavere vægtsklasse uden der skete noget ved det. Alt i alt en uge, som de fleste deltog i med megen gejst og bidrog til med godt humør, elevforedrag og meget andet.

Senere på skoleåret er der indlagt to emneuger, hvor indholdet endnu ikke er endelig fastlagt.

Endelig har der været megen tale om, at vor afgangsklasse skal på en større tur. Der har været talt om flere forskellige muligheder bl. a. Norge. Men det endelige valg, truffet af eleverne i samråd med forældrene efter elevernes egne udsagn, er faldet på en tur til Luxemburg med afstikkere til både Belgien og Tyskland.

Vor afgangsklasse hedder i øvrigt i år 7. – 8. klasse, og det er første gang i skolens historie, at vi har haft elever på 8. klasse trinnet.

På det personalemæssige område er der sket det, at vi har fået mulighed for at ansætte to nye medarbejdere. Flere elever betyder også flere lærere. Vi har således pr. 1. august sidste år ansat Mette Jakobsen og Jens Ottosen. De har jo nu været her så længe, at I sikkert alle har mødt dem i forskellige sammenhænge, så derfor er en egentlig præsentation nok overflødig. Jeg tror, at vi alle føler, at de er faldet godt til her vi vores sammenhæng, og at de nu har været så længe, at den første indkørings-stres vel så nogenlunde har lagt. Vi håber, at de er glade for at være her, og at de også fremover vil lægge deres arbejdsindsats her på vores skole.

Sluttelig vil jeg gerne sige tak til alle, som har gjort en indsats for at skolen her skal fungere bedst muligt. At dømme ud fra stigende elevtal og så meget andet er der noget der tyder på, at denne indsats ikke har været så ringe endda.

På egne vegne vil jeg gerne sige tak for den imødekommenhed og venlighed, som jeg har mødt i forbindelse med min ansættelse her på skolen. Og jeg tænker her især på elever og deres forældre, på medarbejdere og bestyrelse. Men tak til alle som har bidraget til, at det kunne blive et nyt godt år for Resen Friskole.